

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 31. januára 2013*

„Smernica 98/70/ES — Kvalita benzínu a naftových palív — Články 3 až 5 —
Environmentálne špecifikácie palív — Smernica 98/34/ES — Postup pri informovaní v oblasti
technických noriem a predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby poskytované informačnou
spoločnosťou — Články 1 a 8 — Pojem ‚technický predpis‘ — Povinnosť oznámiť návrhy technických
predpisov — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh
benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka aj určité
množstvo biopalív“

Vo veci C-26/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný
rozhodnutím Grondwettelijk Hof (Belgicko) z 22. decembra 2010 a doručený Súdnemu dvoru
17. januára 2011, ktorý súvisí s konaním:

Belgische Petroleum Unie VZW,

Continental Tanking Company NV,

Belgische Olie Maatschappij NV,

Octa NV,

Van Der Sluijs Group Belgium NV,

Belgomazout Liège NV,

Martens Energie NV,

Transcor Oil Services NV,

Mabanaft BV,

Belgomine NV,

Van Raak Distributie NV,

Bouts NV,

Gabriels & Co NV,

Joassin René NV,

* Jazyk konania: holandčina.

Orion Trading Group NV,

Petrus NV,

Argosoil Belgium BVBA

proti

Belgische Staat,

za účasti:

Belgian Bioethanol Association VZW,

Belgian Biodiesel Board VZW,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: R. Šereš, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júna 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV a Argosoil Belgium BVBA, v zastúpení: P. Mallien a M. Deketelaere, advocaten,
- Belgische Staat, v zastúpení: J.-F. De Bock, advocaat,
- Belgian Bioethanol Association VZW a Belgian Biodiesel Board VZW, v zastúpení: P. De Bandt, avocat,
- belgická vláda, v zastúpení: C. Pochet, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci J.-F. De Bock, advocaat,
- holandská vláda, v zastúpení: C. Wissels a B. Koopman, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Alcover San Pedro, K. Herrmann a E. Manhaeve, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 19. júla 2012,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 3 až 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES z 13. októbra 1998 týkajúcej sa kvality benzínu a naftových palív, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/12/E[H]S (Ú. v. ES L 350, s. 58; Mim. vyd. 13/023, s. 182), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/30/ES z 23. apríla 2009 (Ú. v. EÚ L 140, s. 88, ďalej len „smernica 98/70“), článku 4 ods. 3 ZEÚ, článku 26 ods. 2 ZFEÚ a článkov 28 ZFEÚ a 34 ZFEÚ až 36 ZFEÚ, ako aj článku 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8, ďalej len „smernica 98/34“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Belgische Petroleum Unie VZW, Continental Tanking Company NV, Belgische Olie Maatschappij NV, Octa NV, Van Der Sluijs Group Belgium NV, Belgomazout Liège NV, Martens Energie NV, Transcor Oil Services NV, Mabanaf BV, Belgomine NV, Van Raak Distributie NV, Bouts NV, Gabriels & Co NV, Joassin René NV, Orion Trading Group NV, Petrus NV a Argosoil Belgium BVBA (ďalej spoločne len „BPU a i.“) na jednej strane a Belgische Staat na druhej strane vo veci zákona z 22. júla 2009 o povinnosti pridávať biopalivá do fosílnych palív určených na spotrebu (*Belgisch Staatsblad*, 3. augusta 2009, s. 51920, ďalej len „zákon o povinnosti pridávať biopalivá“).

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 98/34

- 3 Článok 1 smernice 98/34 stanovuje:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

1. ‚výrobok‘ je každý priemyselne vyrábaný výrobok a každý poľnohospodársky výrobok, vrátane rybích výrobkov;

...

3. ‚technická špecifikácia‘ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente upravujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť a rozmery, vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

...

4. ‚iné požiadavky‘ sú požiadavky iné ako technická špecifikácia; sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh. Ide o požiadavky, ako sú podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt;

...

11. „technický predpis“ sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

...

...“

4 Článok 8 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov; okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme, členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.“

5 Článok 10 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Články 8 a 9 sa nebudú vzťahovať na tie právne a správne predpisy alebo dobrovoľné dohody prijaté členskými štátmi, prostredníctvom ktorých:

— sa prispôbujú takým záväzným právnym normám spoločenstva, výsledkom ktorých je prijatie technických špecifikácií alebo pravidiel o službách,

...

— sa členské štáty obmedzujú, v súlade s požiadavkou Komisie, na zmenu a doplnenie technického predpisu v zmysle bodu 11 článku 1, cieľom ktorých je odstránenie prekážky obchodu, alebo v prípade pravidiel o službách, voľný pohyb služieb alebo sloboda usadiť sa poskytovateľovi služieb.“

Smernica 98/70

6 Článok 3 smernice 98/70 s názvom „Benzín“ vo svojich odsekoch 1 až 3 stanovuje:

„1. Najneskôr do 1. januára 2000 členské štáty zakážu predaj olovnatého benzínu na svojom území.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa automobilový benzín mohol uvádzať na trh na ich území, len ak spĺňa environmentálne špecifikácie uvedené v prílohe I.

V prípade najvzdialenejších regiónov však členské štáty môžu prijať osobitné ustanovenia týkajúce sa zavedenia automobilového benzínu s maximálnym obsahom síry 10 mg/kg. Členské štáty, ktoré toto ustanovenie využijú, o tom náležite informujú Komisiu.

3. Členské štáty vyžadujú od dodávateľov, aby zabezpečili, že sa do roku 2013 bude uvádzať na trh automobilový benzín s maximálnym obsahom kyslíka 2,7 % hm. a maximálnym obsahom etanolu 5 %, a pokiaľ to považujú za potrebné, môžu vyžadovať uvádzanie takéhoto automobilového benzínu na trh

počas dlhšieho obdobia. Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľom poskytli náležité informácie o obsahu biopaliva v automobilovom benzíne, a najmä informácie o náležitom používaní rôznych zmesových automobilových benzínov s prídavkom etanolu.“

7 Príloha I smernice 98/70 s názvom „Environmentálne špecifikácie predávaných palív používaných na pohon vozidiel so zážihovým motorom“ stanovuje v prípade benzínu hornú hranicu obsahu etanolu na 10 % v/v.

8 Článok 4 tejto smernice s názvom „Motorová nafta“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa motorová nafta mohla na ich území uvádzať na trh, len ak spĺňa špecifikácie uvedené v prílohe II.

Bez ohľadu na požiadavky prílohy II členské štáty môžu povoliť, aby sa na trh uvádzala motorová nafta s obsahom metylesteru mastných kyselín (FAME) vyšším ako 7 %.

Členské štáty zabezpečia, aby sa spotrebiteľom poskytli náležité informácie o obsahu biopaliva, najmä FAME, v motorovej nafte.“

9 Podľa prílohy II uvedenej smernice s názvom „Environmentálne špecifikácie predávaných palív na pohon vozidiel so vznetovými motormi“ je horná hranica obsahu FAME v nafte stanovená na 7 % v/v.

10 Článok 5 tej istej smernice s názvom „Voľný obeh“ znie:

„Žiadny členský štát nesmie zakázať, obmedziť alebo brániť uvedeniu na trh palív, ktoré spĺňajú požiadavky tejto smernice.“

Smernica 2003/30/ES

11 Podľa odôvodnení 19 a 21 smernice Európskeho parlamentu a Rady... 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188):

„(19) Vo svojej rezolúcii z 18. júna 1998 [(Ú. v. ES C 210, s. 215)] Európsky parlament vyzval k zvýšeniu trhového podielu biopalív v priebehu piatich rokov na 2 % pomocou balíka opatrení vrátane daňových výnimiek, finančnej pomoci pre spracovateľský priemysel a stanovenia povinného podielu biopalív pre ropné spoločnosti.

...

(21) Národné politiky na podporu používania biopalív by nemali viesť k zákazu voľného pohybu palív, ktoré spĺňajú harmonizované environmentálne kritériá stanovené právnymi predpismi spoločenstva.“

12 Táto smernica je podľa svojho článku 1 zameraná na podporu používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív ako náhrady nafty alebo benzínu na dopravné účely v každom členskom štáte, čím sa má prispieť k tomu, aby sa dosiahli ciele ako splnenie záväzkov v oblasti klimatických zmien, ekologicky priaznivá bezpečnosť zásobovania palivami a podpora obnoviteľných zdrojov energie.

13 Článok 3 ods. 1 uvedenej smernice znie:

„a) členské štáty by mali zabezpečiť, aby bol na ich trh uvedený minimálny podiel biopalív a iných obnoviteľných palív a na tento účel stanovia národné indikatívne ciele.

- b) i) Referenčnou hodnotou pre tieto ciele sú 2 %, vypočítané na základe energetického obsahu všetkých benzínov a nafty na dopravné účely, uvedených na ich trhy do 31. decembra 2005.
- ii) Referenčnou hodnotou pre tieto ciele je 5,75 %, vypočítané na základe energetického obsahu všetkých benzínov a nafty na dopravné účely, uvedených na ich trhy do 31. decembra 2010.“

Smernica 2009/28/ES

- 14 Odôvodnenie 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, s. 16) stanovuje:

„Európska rada na svojom zasadnutí v marci 2007 opätovne potvrdila záväzok Spoločenstva týkajúci sa rozvoja energie z obnoviteľných zdrojov energie v rámci celého Spoločenstva po roku 2010. Potvrdila záväzný cieľ, ktorým je dosiahnuť do roku 2020 20 % podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na celkovej energetickej spotrebe v Spoločenstve a záväzný cieľ, ktorým je minimálne 10 % podiel biopalív na spotrebe automobilového benzínu a motorovej nafty v doprave a ktorý majú do roku 2020 dosiahnuť všetky členské štáty nákladovo efektívnym spôsobom. Uviedla, že záväzný charakter cieľa pre biopalivá je primeraný za predpokladu, že výroba je trvalo udržateľná, že biopalivá druhej generácie budú komerčne dostupné a že [smernica 98/70] sa zmení a doplní tak, aby umožňovala príslušné úrovne miešania. ...“

- 15 Podľa článku 1 smernice 2009/28:

„Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec presadzovania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Stanovujú sa v nej záväzné národné ciele pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe a pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave. ...“

- 16 Článok 3 ods. 4 prvý pododsek uvedenej smernice uvádza:

„Každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie vo všetkých formách dopravy predstavoval v roku 2020 aspoň 10 % konečnej energetickej spotreby v doprave v danom členskom štáte.“

- 17 Článok 26 ods. 2 a 3 tej istej smernice stanovuje:

„2. V smernici 2003/30/ES sa článok 2, článok 3 ods. 2, 3 a 5 a články 5 a 6 vypúšťajú s účinnosťou od 1. apríla 2010.

3. Smernice 2001/77/ES a 2003/30/ES sa zrušujú s účinnosťou od 1. januára 2012.“

Belgické právo

- 18 Podľa článku 4 ods. 1 zákona o povinnosti pridávať biopalivá:

„Všetky registrované ropné spoločnosti, ktoré dodávajú na spotrebu benzínové a/alebo naftové produkty, musia počas toho istého kalendárneho roka dodať na spotrebu aj nasledujúce množstvá trvalo udržateľných biopalív:

— MERO v objeme najmenej [4 v/v %] naftových produktov dodávaných na spotrebu,

— čistý bioetanol alebo bioetanol v podobe bio-ETBE v objeme najmenej [4 % v/v] benzínových produktov dodávaných na spotrebu.“

19 Článok 5 zákona o povinnosti pridávať biopalivá znie:

„Dodávka trvalo udržateľných biopalív na spotrebu v zmysle článku 4 sa uskutočňuje pomocou zmiešavania s benzínovými a/alebo naftovými produktmi dodávanými na spotrebu pri dodržiavaní výrobných noriem NBN EN 590 pre naftové produkty a NBN EN 228 pre benzínové produkty.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

20 Svojou žalobou podanou na vnútroštátny súd 15. októbra 2009 BPU a i. navrhujú zrušiť zákon o povinnosti pridávať biopalivá.

21 V tejto súvislosti Grondwettelijk Hof rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Majú sa články 3, 4 a 5 smernice [98/70] a prípadne aj článok 4 ods. 3 [ZEÚ], článok 26 ods. 2 [ZFEÚ], články 28 [ZFEÚ] a 34 [ZFEÚ] až 36 [ZFEÚ] vykladať v tom zmysle, že bránia právnomu predpisu, podľa ktorého všetky registrované ropné spoločnosti, ktoré dodávajú na spotrebu benzínové a/alebo naftové produkty, musia počas toho istého kalendárneho roka dodať na spotrebu aj určité množstvo trvalo udržateľných biopalív, a to čistý bioetanol alebo bioetanol v podobe bio-ETBE v objeme najmenej 4 % v/v benzínových produktov dodávaných na spotrebu a MERO v objeme najmenej 4 % v/v naftových produktov dodávaných na spotrebu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: Má sa článok 8 smernice [98/34] vykladať v tom zmysle, že bez ohľadu na článok 10 ods. 1 prvú zarážku tejto smernice ukladá povinnosť informovať Komisiu o návrhu normy, podľa ktorej budú všetky registrované ropné spoločnosti, ktoré dodávajú na spotrebu benzínové a/alebo naftové produkty, musieť počas toho istého kalendárneho roka dodať na spotrebu aj určité množstvo trvalo udržateľných biopalív, a to čistý bioetanol alebo bioetanol v podobe bio-ETBE v objeme najmenej 4 % v/v benzínových produktov dodávaných na spotrebu a MERO v objeme najmenej 4 % v/v naftových produktov dodávaných na spotrebu?“

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

22 Belgian Bioethanol Association VZW a Belgian Biodiesel Board VZW tvrdia, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu, že v rámci konania pred vnútroštátnym súdom sa BPU a i. vôbec neodvolávali na porušenie smerníc 98/34 a 98/70, takže výklad práva Únie, o ktorý žiada tento súd, zjavne nemá nijakú spojitosť s predmetom konania vo veci samej.

23 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že skutočnosť, že účastníci konania vo veci samej pred vnútroštátnym súdom nevzniesli otázku týkajúcu sa práva Únie, nebráni tomu, aby sa vnútroštátny súd obrátil na Súdny dvor. Článok 267 druhý a tretí odsek ZFEÚ tým, že stanovuje podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor v prípade, že sa „položí otázka pred vnútroštátnym súdom“, neobmedzuje toto podanie len na prípady, keď dal niekto z účastníkov konania vo veci samej podnet na polozenie otázky týkajúcej sa výkladu alebo platnosti práva Únie, ale vzťahuje sa aj na prípady, kde je takáto otázka položená samotným vnútroštátnym súdom, ktorý považuje rozhodnutie Súdneho dvora v tejto veci „za nevyhnutné na vydanie [svojho] rozhodnutia“ (rozsudky zo 16. júna 1981, Salonia, 126/80, Zb. s. 1563, bod 7, a z 8. marca 2012, Huet, C-251/11, bod 23).

- 24 Navyše podľa ustálenej judikatúry v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ prislúcha výlučne vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva a ktorý musí prevziať zodpovednosť za rozhodnutie sporu, aby s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu posúdil potrebu prejudiciálneho rozhodnutia na vydanie svojho rozhodnutia, ako aj relevantnosť otázok položených Súdnemu dvoru. Preto je Súdny dvor, pokiaľ sa predložené otázky týkajú výkladu práva Únie, v zásade povinný rozhodnúť (rozsudky z 18. decembra 2007, *Laval un Partneri*, C-341/05, Zb. s. I-11767, bod 45, ako aj z 18. marca 2010, *Alassini a i.*, C-317/08 až C-320/08, Zb. s. I-2213, bod 25).
- 25 Okrem toho, keďže smernica 98/70 obsahuje ustanovenia upravujúce environmentálne špecifikácie týkajúce sa zloženia benzínu a motorovej nafty, ktorých voľný obeh v rámci Únie má táto smernica zabezpečiť, a keďže sa vnútroštátny súd domnieva, že porušenie týchto ustanovení belgickou právnou úpravou by bolo v rozpore so slobodou obchodu a priemyslu, ako aj so zásadami rovnosti a zákazu diskriminácie, nemožno tvrdiť, že výklad práva Únie, o ktorý žiada tento súd, nemá nijaký vzťah s predmetom sporu vo veci samej.
- 26 Za týchto okolností je návrh na začatie prejudiciálneho konania prípustný.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 27 Najskôr treba pripomenúť, že ak je určitá otázka upravená harmonizovaným spôsobom na úrovni Únie, akékoľvek vnútroštátne opatrenie v oblasti, ktorá je predmetom tejto harmonizácie, treba posudzovať vo vzťahu k ustanoveniam tohto harmonizačného opatrenia (pozri rozsudky z 12. októbra 1993, *Vanacker a Lesage*, C-37/92, Zb. s. I-4947, bod 9; z 13. decembra 2001, *DaimlerChrysler*, C-324/99, Zb. s. I-9897, bod 32, ako aj z 30. apríla 2009, *Lidl Magyarország*, C-132/08, Zb. s. I-3841, bod 42 a 46).
- 28 Za týchto podmienok treba usúdiť, že svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú články 3 až 5 smernice 98/70 vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá stanovuje ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka aj určité množstvo biopalív vypočítané na základe percentuálneho podielu z celkového množstva uvedených produktov, ktoré dodávajú počas roka na trh.
- 29 Článok 3 ods. 2 smernice 98/70 v spojení s jej prílohou I stanovuje v prípade benzínu hornú hranicu obsahu etanolu na 10 % v/v.
- 30 Podľa článku 4 ods. 1 tejto smernice v spojení s jej prílohou II je horná hranica obsahu FAME v naftě stanovená na 7 % v/v s výhradou povolenia stanoveného v uvedenom odseku 1 druhom pododseku.
- 31 V dôsledku toho zákon o povinnosti pridávať biopalivá tým, že ropným spoločnostiam stanovuje povinnosť uviesť na trh určité minimálne množstvo bioetanolu a FAME, a to v objeme 4 % v/v množstva benzínu a naftových palív, ktoré uvádzajú na trh, upravuje povinné minimálne podiely biopalív, ktoré sú nižšie než horné hranice obsahu stanovené v článkoch 3 a 4 smernice 98/70.
- 32 Z toho vyplýva, že tieto podiely sú v súlade s uvedenými článkami 3 a 4 a tieto ustanovenia nebránia takej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej.
- 33 Treba preto uviesť, že smernica 98/70 nestanovuje dolné hranice obsahu biopalív v benzíne a naftových palivách a že v súlade s článkom 5 tejto smernice uvedenie palív, ktoré spĺňajú požiadavky tejto smernice, na trh sa nemôže zakázať, obmedziť alebo sa mu brániť.

- 34 Zákon o povinnosti pridávať biopalivá však upravuje povinné minimálne podiely biopalív, ktoré podľa článku 5 tohto zákona musia byť uvedené na trh prostredníctvom zmiešania s benzínom a naftovými palivami.
- 35 Povinné minimálne podiely biopalív stanovené zákonom o povinnosti pridávať biopalivá sa neuplatňujú na každý liter paliva uvedený na trh, ale na celkové množstvo palív uvedené na trh počas roka.
- 36 Taká povinnosť, ako uviedla generálna advokátka v bodoch 48 až 52 návrhov, môže obmedziť uvádzanie palív, ktoré sú v súlade s požiadavkami smernice 98/70, na trh.
- 37 Ustanovenia smernice 98/70 a najmä jej článok 5 sa však nemôžu vykladať nezávisle od ustanovení smerníc 2003/30 a 2009/28, ktoré boli účinné v čase skutkových okolností a podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania.
- 38 Okolnosť, že smernice 2009/28 a 2009/30, pričom smernica 2009/30 mení a dopĺňa smernicu 98/70, boli prijaté a nadobudli účinnosť v ten istý deň, a skutočnosť, že tieto smernice spolu so smernicou 2003/30 tvoria všeobecnú skupinu opatrení určených na podporu výroby a využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie, totiž naznačujú, že normotvorca Únie chcel zabezpečiť potrebný súlad medzi týmito smernicami.
- 39 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že smernica 2003/30, ktorá je podľa svojho článku 1 zameraná na podporu používania biopalív ako náhrady nafty alebo benzínu na dopravné účely v každom členskom štáte, neukladá členským štátom prostriedky, ktorými majú dosiahnuť indikatívne národné ciele uvedené v článku 3 ods. 1 tejto smernice, ale ponecháva im v tejto súvislosti voľný výber, pokiaľ ide o povahu opatrení, ktoré majú byť prijaté (pozri rozsudok z 10. septembra 2009, Plantanol, C-201/08, Zb. s. I-8343, bod 35).
- 40 Z odôvodnenia 19 uvedenej smernice tak vyplýva, že členské štáty disponujú rôznymi prostriedkami na dosiahnutie cieľov stanovených touto smernicou, akými sú najmä režim daňového oslobodenia, finančná pomoc pre spracovateľský priemysel alebo stanovenie povinného podielu biopalív pre ropné spoločnosti (pozri rozsudok Plantanol, už citovaný, bod 36).
- 41 Z toho vyplýva, že článok 5 smernice 98/70 v spojení s ustanoveniami smernice 2003/30 nebráni tomu, aby členský štát na dosiahnutie indikatívnych národných cieľov, ktoré stanovil v súlade s článkom 3 ods. 1 tejto smernice, uložil ropným spoločnostiam povinnosť uvádzať do predaja na svojom trhu povinný podiel biopalív na dopravné účely.
- 42 Taký záver platí o to viac, že uvedený článok 5 sa uplatňuje v spojení s ustanoveniami smernice 2009/28, ktorá, ako vyplýva z odôvodnenia 9 a článku 1 tejto smernice, stanovuje záväzné národné ciele pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov v rámci spotreby energie v doprave.
- 43 V tejto súvislosti uvedené odôvodnenie uvádza cieľ potvrdený Európskou radou v marci 2007, ktorým je minimálne 10 % podiel biopalív na celkovej spotrebe benzínu a nafty v doprave, ktorý majú do roku 2020 dosiahnuť všetky členské štáty nákladovo efektívnym spôsobom.
- 44 Tento cieľ je potvrdený článkom 3 ods. 4 prvým pododsekom smernice 2009/28, ktorý stanovuje, že podiel energie z obnoviteľných zdrojov vo všetkých formách dopravy musí v roku 2020 predstavovať aspoň 10 % konečnej energetickej spotreby v doprave v každom členskom štáte.
- 45 Práve v tomto kontexte bola smernica 98/70 zmenená a doplnená smernicou 2009/30, aby v súlade s cieľom, ktorý členským štátom stanovuje táto smernica, ako aj smernice 2003/30 a 2009/28, predovšetkým upravovala príslušné úrovne miešania biopalív a fosílnych palív, aké vyplývajú z ustanovení článku 3 ods. 2 a článku 4 ods. 1 smernice 98/70 v spojení s prílohami I a II tejto smernice.

- 46 V dôsledku toho vnútroštátnu právnu úpravu stanovujúcu ropným spoločnostiam povinný podiel biopalív na účely dosiahnutia národných cieľov, ktoré stanovujú smernice 2003/30 a 2009/28, nemožno považovať za úpravu v rozpore s článkami 3 až 5 smernice 98/70, pokiaľ sú tieto podiely v súlade s hornými hranicami stanovenými touto smernicou a pokiaľ sa neuplatňujú na každý liter paliva uvedený na trh, ale na celkové množstvo palív, ktoré tieto spoločnosti uvedú na trh počas roka.
- 47 Za týchto podmienok treba na prvú otázku odpovedať tak, že články 3 až 5 smernice 98/70 sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá v súlade s cieľom podpory používania biopalív v doprave, stanoveným pre členské štáty smernicami 2003/30, 2009/28 a 2009/30, ukladá ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka aj určité množstvo biopalív prostredníctvom zmiešania s týmito produktmi, pokiaľ je toto množstvo vypočítané na základe percentuálnych podielov z celkového množstva uvedených produktov, ktoré dodávajú na trh počas roka, a pokiaľ sú tieto percentuálne podiely v súlade s hornými hranicami stanovenými v smernici 98/70.

O druhej otázke

- 48 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 8 smernice 98/34 vykladať v tom zmysle, že stanovuje povinnosť oznámiť návrh vnútroštátnej právnej úpravy ukladajúcej ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka určité množstvo biopalív.
- 49 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že smernica 98/34 prostredníctvom preventívnej kontroly sleduje cieľ chrániť voľný pohyb tovaru, ktorý je jedným zo základov Únie, a že táto kontrola je užitočná vtedy, ak technické normy v pôsobnosti tejto smernice môžu byť prekážkou obchodu medzi členskými štátmi, keďže takéto prekážky sú prípustné len vtedy, ak sú nevyhnutné na dosiahnutie naliehavých požiadaviek všeobecného záujmu (pozri rozsudky z 8. septembra 2005, Lidl Italia, C-303/04, Zb. s. I-7865, bod 22; z 15. apríla 2010, Sandström, C-433/05, Zb. s. I-2885, bod 42, ako aj z 9. júna 2011, Intercommunale Intermosane a Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, Zb. s. I-5079, bod 10).
- 50 Keďže oznamovacia povinnosť upravená v článku 8 ods. 1 prvom pododseku smernice 98/34 predstavuje základný prostriedok realizácie uvedenej kontroly, efektívnosť tejto kontroly bude ešte väčšmi posilnená, ak sa bude smernica vykladať v tom zmysle, že nedodržanie oznamovacej povinnosti je podstatnou procesnou vadou, ktorá spôsobuje neuplatniteľnosť dotknutých technických predpisov, takže na tieto predpisy sa nemožno odvolávať voči jednotlivcom (pozri rozsudky Lidl Italia, už citovaný, bod 23, a Sandström, už citovaný, bod 43).
- 51 V tomto kontexte treba pripomenúť, že z článku 1 bodu 11 smernice 98/34 vyplýva, že pojem „technický predpis“ možno rozložiť na tri kategórie, a to po prvé „technickú špecifikáciu“ v zmysle článku 1 bodu 3 tejto smernice, po druhé „inú požiadavku“, tak ako je definovaná v článku 1 bode 4 uvedenej smernice, a po tretie zákaz výroby, dovozu, predaja alebo používania dotknutého výrobku uvedený v článku 1 bode 11 tej istej smernice (pozri rozsudky z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, Zb. s. I-3247, bod 54; z 8. novembra 2007, Schwibbert, C-20/05, Zb. s. I-9447, bod 34, ako aj Intercommunale Intermosane a Fédération de l'industrie et du gaz, už citovaný, bod 11).
- 52 Aj v prípade, že by ustanovenia zákona o povinnosti pridávať biopalivá patrili pod jednu z týchto troch kategórií, treba najskôr preskúmať, či v takej situácii, o akú ide v konaní vo veci samej, je oznamovacia povinnosť stanovená v článku 8 ods. 1 prvom pododseku smernice 98/34 uplatniteľná.

- 53 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 1 poslednej zarážky smernice 98/34 nie je článok 8 tejto smernice uplatniteľný na zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, prostredníctvom ktorých sa tieto členské štáty v súlade s požiadavkou Komisie obmedzujú na zmenu a doplnenie technického predpisu v zmysle článku 1 bodu 11 tej istej smernice s cieľom odstrániť prekážku obchodu.
- 54 Čo sa týka konania vo veci samej, zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, pritom vyplýva, že na základe článku 8 ods. 1 prvého pododseku smernice 98/34 Belgické kráľovstvo v roku 2007 oznámilo Komisii návrh právneho predpisu zavádzajúceho povinnosť uvádzať na trh biopalivá, v súvislosti s ktorým Komisia predložila podrobné stanovisko a pripomienky vydané na základe článku 9 ods. 2 a článku 8 ods. 2 uvedenej smernice, a týkajúceho sa minimálnych podielov biopalív stanovených v tomto návrhu, ako aj pravidiel ich uplatňovania.
- 55 Z uvedeného spisu tiež vyplýva, že v nadväznosti na toto podrobné stanovisko a pripomienky Belgické kráľovstvo v roku 2009 oznámilo predbežný návrh zákona o povinnosti pridávať biopalivá, ktorého ustanovenia týkajúce sa povinných minimálnych podielov biopalív a pravidiel uplatňovania týchto podielov boli zmenené a doplnené na účely zohľadnenia uvedeného stanoviska a pripomienok.
- 56 Z toho vyplýva, že za týchto okolností sa Belgické kráľovstvo obmedzilo na zmenu a doplnenie ustanovení návrhu právneho predpisu v súlade s požiadavkou Komisie na účely odstránenia prekážky obchodu, takže podľa článku 10 ods. 1 poslednej zarážky smernice 98/34 nie je oznamovacia povinnosť, stanovená v článku 8 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice, uplatniteľná v prípade návrhu zákona o povinnosti pridávať biopalivá.
- 57 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 8 smernice 98/34 v spojení s jej článkom 10 ods. 1 poslednou zarážkou sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje povinnosť oznámiť návrh vnútroštátnej právnej úpravy ukladajúcej ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka určité množstvo biopalív, pokiaľ bol tento návrh po jeho oznámení na základe uvedeného článku 8 ods. 1 prvého pododseku zmenený a doplnený na účely zohľadnenia pripomienok Komisie týkajúcich sa tohto návrhu a takto zmenený a doplnený návrh bol Komisii následne oznámený.

O trovách

- 58 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

1. Články 3 až 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/70/ES z 13. októbra 1998 týkajúcej sa kvality benzínu a naftových palív, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/12/E[H]S, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/30/ES z 23. apríla 2009, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide v konaní vo veci samej, ktorá v súlade s cieľom podpory používania biopalív v doprave, stanoveným pre členské štáty smernicami Európskeho parlamentu a Rady... 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave, 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES, a 2009/30, ukladá ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka

aj určité množstvo biopalív prostredníctvom zmiešania s týmito produktmi, pokiaľ je toto množstvo vypočítané na základe percentuálnych podielov z celkového množstva uvedených produktov, ktoré dodávajú na trh počas roka, a pokiaľ sú tieto percentuálne podiely v súlade s hornými hranicami stanovenými v smernici 98/70, zmenenej a doplnenej smernicou 2009/30.

2. Článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, v spojení s článkom 10 ods. 1 poslednou zarážkou uvedenej smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nestanovuje povinnosť oznámiť návrh vnútroštátnej právnej úpravy ukladajúcej ropným spoločnostiam, ktoré uvádzajú na trh benzín a/alebo naftové palivá, povinnosť uviesť na trh počas toho istého kalendárneho roka určité množstvo biopalív, pokiaľ bol tento návrh po jeho oznámení na základe uvedeného článku 8 ods. 1 prvého pododseku zmenený a doplnený na účely zohľadnenia pripomienok Komisie týkajúcich sa tohto návrhu a takto zmenený a doplnený návrh bol Komisii následne oznámený.

Podpisy